

[Steffensen]

behandlere. Var det ikke en idé, at vi også fik de alternative behandlere repræsenteret i sundhedsstyrelsen?

Vi vil se positivt på forslaget.

Poulsgaard (FP):

Jeg tror gerne, procenttallet er 20, som hr. Steffensen lige har sagt; jeg ved i hvert fald, der sidder i hundredvis af danskere rundt omkring i ikke-lægelige venteværelser, og de får virkelig hjælp. Det er ikke humbug det hele, for hvis det havde været humbug, ville et oplyst folk som det danske ikke blive ved og blive ved med det. Disse zoneterapeuter, og hvad de nu kaldes, hjælper virkelig mange mennesker, og dermed sparer de også samfundet for store, store summer. Det er 100 pct. sikkert.

På den baggrund synes mit parti også, det var på tide, at vi begyndte at se lidt på det. Dette forslag til folketingsbeslutning, vi her behandler, tiltaler os. Jeg kan ikke sige, om det er helt, som vi ville have lavet det, hvis vi skulle have udarbejdet det, men vi kan nok støtte det ved den endelige behandling.

Maisted (FD):

Der er ikke noget at sige til, at mange læger er på vagt over for kvaksalveri og er på vagt over for, at en hvilken som helst kan nedsætte sig og kalde sig naturlæge og dermed give mennesker et håb om helbredelse, som der ikke er dækning for. Men vi er jo kommet langt på dette område, og det, der er mere bekymrende, er, at man ikke har en positiv indstilling til at undersøge problemerne, for det er vitterlig sådan, at mange af de såkaldte naturlæger eller helbredere har fremvist gode resultater; ellers var der jo heller ingen grund til, at folk søgte dem i så stort et antal, som de gør. Men dér støder man på det problem, at lægerne nægter at undersøge de resultater, der er opnået hos alternative behandlere, og det gør de med den begrundelse, at det er forbudt at behandle mennesker uden for det autoriserede lægesystem. De kan roligt afvise dem, fordi de ved, at ingen af disse alternative behandlere tør lægge vægt på, at de ved en bestemt behandlingsmåde har opnået positive resultater, for så risikerer de at blive slået i retten for kvaksalveri, og det synes jeg lægerne benyt-

ter sig af i stedet for at være positive og undersøge tingene.

Selve det system at bruge andre midler har jo været kendt i flere hundrede år, og der er også læger, der har benyttet sig af den metode – homøopati – hvor man med meget små mængder af forskellige stoffer mener at kunne opnå fornuftige resultater, og de har vitterlig også kunnet påvise resultater. Men de er alle sammen blevet afvist, fordi de autoriserede bruger ganske andre metoder og kun har kendskab til disse metoder, for selvfølgelig kræver det også stor viden at bruge andre midler end dem, der er autoriseret.

SF foreslår, at der skal foretages en undersøgelse, og det burde være en pligt for de autoriserede læger systematisk at undersøge de midler, der anvendes, som man i forvejen har kendskab til. I hvert fald burde vi være kommet så langt, at man uden videre kunne styrke samarbejdet imellem de læger, der er positivt indstillet over for de alternative helbredere eller behandlere, eller hvad vi skal kalde dem, på en sådan måde, at de har henvisningsret til dem, når de har tillid til, at der er nogle, der er i besiddelse af en tilstrækkelig stor viden til, at de kan løse problemerne i samarbejde med læger. Jeg er bestemt også positivt indstillet over for den tanke, hr. Steffensen fremkom med, nemlig at man strøg momsen på dette område. Det er simpelt hen en urimelighed, og det ville ikke betyde ret meget for statskassen at miste disse midler.

Desuden er der det forhold, at de alternative behandlere også er indstillet på at få en autoriseret uddannelse, sådan at de mennesker, der opsøger dem, får sikkerhed for, at de er i besiddelse af en ganske bestemt viden og indsigt, og kan det gøres i et samarbejde med lægerne – og det burde det faktisk kunne – var vi nået langt.

Agerschou (SF):

På et tidspunkt i sit indlæg udtalte indenrigsministeren undren over, hvorfor folketinget igen skulle behandle et forslag fra SF om de alternative helbredelsesmetoder; indenrigsministeren syntes åbenbart, at vi havde talt nok her i folketinget om den sag. Når ministeren undrer sig, er det, fordi ministeren sjældent hører efter, når der bliver debatteret i folketinget. Med lidt forsigtighed kunne man nemlig, sidste gang vi behandlede et